9 травня

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЗА БУДІВЕЛЬНІ КАДРИ

Виходить з 1962 р.
ЧЕТВЕР
№ 17 (949)
5
ТРАВНЯ
1988 р.
Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ
КИЇВСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНОГО ІНСТИТУТУ

ПРОБИТАЯ ОСКОЛКОМ КАСКА

Друг мой, ни на севере, ни на юге нет тебе места, если сам поражен: вся природа побежденному человеку — поле, где была проиграна битва. Но если победа, а ведь всякая победа — это победа над самим собой, — если даже дикие болота одни были свидетели твоей победы, то и они процветут необычной красотой, и весна останется тебе навсегда, одна весна, слава победе.

М. ПРИШВИН.

Перший і останній день війни

Світанок 22 червня 1941 року я зустрів на будівництві аеродрому в районі м. Ковель на Волині, в 40 кілометрах від кордону. Кілька днів тому я прибув сюди як студент-практикант після закінчення III курсу Київського інженерно-будівельного інституту.

Будівництво велося в три зміни, без вихідних. Свою нічну зміну мені не довелося закінчити: на світанку фашистські літаки обстріляли наш об'єкт, скинули бомби. Війна! Ми побачили перших вбитих і поранених, перші зруйнування в цій війні...

9 травня 1945 року мені, помічнику аеродромобудівельної частини, довелося зустріти Перемогу в самому Берліні!

А між цими днями — суворі роки війни. Спочатку — навчання у військовій академії, а потім — фронт. В складі військ І Білоруського фронту пройшов шлях від Курська до Берліна. В 1944 році був прийнятий в члени КПРС.

Нашу частину з Німеччини перебазували на Далекий Схід. На II Далекосхідному фронті я брав участь у війні з мілітаристською Японією і вже з Південного Сахаліну був демобілізований.

Ми, ветерани війни, хочемо, щоб ніколи не повторилося те, що довелося пережити. Тому ми так цінуємо мир, кожний день миру. Ми хочемо, щоб наша молодь також цінувала мир, боролася за нього. В наші дні нема більш важливого завдання!

І. ПАШКОВ,
професор, член Ради ветеранів війни і праці.

На знімку: І. Пашков, жовтень 1944 р.

ПЕРЕМОГУ НАБЛИЖАЛИ, ЯК МОГЛИ

Коли мені — викладачу КІБІ, що зайнятий підготовкою студентів факультету автоматизації будівельного виробництва — майбутніх інженерів-механіків будівельних машин — студенти задають традиційне питання про найпам'ятніший епізод з фронтового життя, я їм відповідаю: «Подвигів не здійснював, моя служба в армії і служба багатьох моїх однолітків в часи війни — це передусім робота, важка і небезпечна, це було виконання нашого обов'язку перед Батьківщиною, перед народом в боротьбі за перемогу над фашизмом». Перемогу, до якої почали йти комсомольцями і прийшли комуністами. Багато з наших однолітків, друзів і товаришів по зброї загинули на полях битв і світлого свята Великої Перемоги не побачили.

Я — будівельник, механізатор. Неділю 22-го червня 1941 р. я і мої однокурсники зустріли під Курськом на будівництві великого заводу, де ми — група студентів 4-го курсу будівельного факультету КІБІ проходили виробничу практику, з якої в рідний Київ, в наш інститут я повернувся лише в жовтні 1945 р. після демобілізації з Радянської Армії, з артилерійського полку Ідрицької Червонопрапорної дивізії. Ось така довга була для багатьох з нас — студентів-будівельників виробнича практика, що перейшла у військову службу.

Розпочав я її з червня 1941 р. з порогу Ростовського-на-Дону міськвоєнкомату, який направив нас — будівельників в різноманітні підрозділи воєнно-польового оборонного будівництва.

Якщо в перший рік війни мені, військовому будівельнику, довелося під час оборони Ростова, переправи наших військ через Дон, оборони Північного Кавказу виконати роботу і по руйнуванню стратегічно важливих об'єктів перед німецькими військами, що наступали, і по будівництву різних оборонних об'єктів, то в наступні роки служби в артилерійській розвідці, у взводі управління дивізіону, полку також було придатним навчання в будівельному вузі, знання геодезичних приладів під час роботи з артилерійським бінокле-лем, бусолью, стереотрубою, перископом і ін., нанесення цілей на артилерійський планшет командиру дивізіону.

Коротко про нашу роботу восени-влітку 1941—42 рр. під час оборони Північного Кавказу, в підрозділах 5-го польового фронтового будівництва, а потім на об'єктах аеродромного будівництва.

Об'єкти різного призначення, але всюди одне — небувало короткі строки, часто — жодного проекту споруди, всюди небезпека обстрілу або бомбування з повітря, робота вдень і вночі.

Механізація. Найрізноманітніша, та, що під рукою. На будівництві аеродромів: землерийні і транспортні машини, катки, бетонозмішувачі з армійських парків, трактори ЧТЗ та «НАТИ» з МТС, самосвали. Самовіддана праця тисяч колгоспників з кубанських колгоспів, багато жінок, школярів. Коні в упряжці з грабарками, польові кухні, наметові табори.

...Нескінченні нальоти і бомбування вузлової станції Кавказька і м. Кропоткіна, де ми будували аеродром. Лунають сигнали повітряної тривоги. Техніку, трактори механізатори ховають у лісову посадку, а люди, тисячі людей не йдуть, ярацюють, зиркаючі іноді в небо у бік Кавказької, де ведуть нерівний бій наші винищувачі з безліччю фашистських бомбардувальників і винищувачів.

Я працював на своїй ділянці — зльотно-посадочній полосі. Відповідав за якість, строки роботи, за людей. Пам'ятаю мудрого бригадира колгоспної бригади Д. П. Поспелова з колгоспу ім. Калініна, в якій працювали його дочка, дружина і онук. В бригаді близько 100 чоловік. Такі бригади в той військовий час були по суті комплексними, госпрозрахунковими бригадами, їх завдання визначалося в кінцевій продукції. Розрахунок з бригадою мав форму акордного наряду. Розподіл заробітку по трудоднях між членами бригади робив бригадир на основі трудової участі кожного. Практично нікого не цікавив заробіток грошима. Харчування забезпечували колгоспи. Продуктів не жалкували. Всіх цікавило одне питання, як зупинити полчища ворога, що рвався до кавказької нафти, до хліба Кубані, до портів Чорного і Каспійського морів.

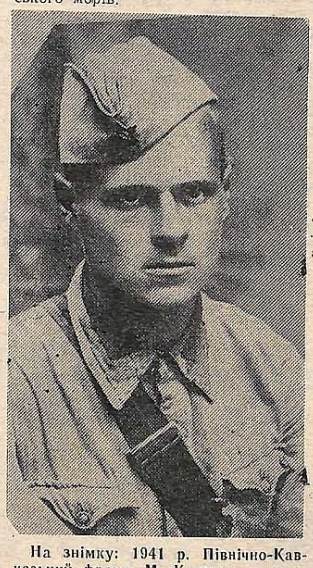

На знімку: 1941 р. Північно-Кавказький фронт. М. Канюка — артилерист-розвідник гаубичного артполку.

Лінія оборони Кубані. Зима, люті морози, пурга. Небувала погода для Кубані. Бої ідуть поруч. Будуємо доти, дзоти, бетонні ковпаки вогневих точок, ескарпи.

Будівництво аеродрому із взлотною бетонною полосою під важкі літаки. Строку будівництва практично нема. День і ніч злилися в одне поняття. Бетонозмішувачі стоять уздовж полоси. Потік бетону збільшували за рахунок його виготовлення на багатьох бойках вручну. Змагаємося, хто більше виготовить бетону: люди або бетонозмішувачі. Часто перемагала ручна праця.

Одержую подяку в наказі старшого начальника за хороше виконання робіт в короткі строки.

Скільки ще потім було подяк і доган під час післявоєнної роботи на будовах по закінченню КІБІ і захисту дипломних проектів в грудні 1946 р. Захисту, на який ми прийшли у військовій формі, тому що цивільного одягу ще не придбали.

В нашому післявоєнному випуску було всього 5 чоловік. Зі мною разом з війни прийшов у військовій формі однокурсник Віктор Глуховський,— нині заслужений діяч науки і техніки УРСР, доктор технічних наук , професор, завідуючий кафедрою технології виробництва бетонних виробів нашого інституту. Пізніше, в шинелі також прийшов Ігор Пашков, нині професор, завідуючий кафедрою будівельних матеріалів нашого вузу. В інститут повернулися з війни наші викладачі, що пішли молодими на фронт: Ю. О. Ветров, багато років пропрацювавший ректором нашого КІБІ і завідуючим кафедрою будівельних машин, що носить його ім'я, К. Р. Кучеренко, колишній проректор з учбової роботи, заслужений будівельник УРСР, колишній завідуючий кафедрою технології будівельного виробництва, д. т. н. професор М. С. Будников...

В офіцерській шинелі повернулася в інститут життєрадісна, бадьора людина О. О. Литвинов, д. т. н. професор, один з авторів підручника «Технологія будівельного виробництва», колектив авторів якого був удостоєний Державної премії УРСР. Заслуженим авторитетом і повагою серед викладачів і студентів користувався відомий вчений і педагог, учасник Вітчизняної війни О. С. Фіделев, що написав підручник «Будівельні машини» і багато інших. Пройшов всю війну, понад 20 років пропрацював деканом факультету АБВ професор Г. А. Сараниа.

Багато людей не повернулися з полів битви. Їх імена на меморіальній дошці біля входу у актовий зал інституту.

Під час бесід і зустрічей із студентами і я, і багато учасників війни — викладачів КІБІ — розповідаємо про безсмертний подвиг всього нашого народу, воїнів радянської армії, про те, як в жорстокій битві вони відстояли незалежність, свободу і честь Батьківщини, принесли свободу народам Європи.

М. КАНЮКА,
професор кафедри експлуатації і ремонту будівельних машин.

Програма КПРС

Дозорець

ЛИСТОК КОМІТЕТУ НАРОДНОГО КОНТРОЛЮ ЗАЛІЗНИЧНОГО РАЙОНУ. ВИПУСК № 3 (59)

ЩОБ ЕФЕКТИВНО ПРАЦЮВАТИ

Як і всюди, у нас, в Київському об'єднаному авіаційному загоні, була велика кількість народних контролерів, система груп і постів була обтяжливою — вони обиралися в найдрібніших підрозділах. Взаємозалежність народних дозорців і керівників цехів, ділянок не дозволяли якісно і глибоко проводити перевірки. В 1987 р. ми провели роботу по реорганізації структури народного контролю підприємства. Замість 22 груп і 10 постів в службах залишилися всього 6 груп. До них увійшли найвідповідальніші контролери.

Успіх в удосконаленні народного контролю невідділений від підвищення його ефективності. І головне тут — концентрація зусиль на важливіших ділянках роботи, які зараз є визначальними для інтенсивного розвитку виробництва. Тому під час планування роботи на 1988 р. враховано як пріоритетні напрямки контролю, так і найважливіші питання переходу нашого підприємства на нові методи господарювання. Це в першу чергу — перевірка переходу підприємства на госпрозрахунок, на нові тарифні ставки і посадові оклади.

Вироблено новий підхід до системи навчання народних контролерів. Він дозволяє поєднувати можливість розширення кругозору контролерів з безпосередньою підготовкою до конкретної перевірки. У план включаються лекції по темах наступних перевірок. Керівники підрозділів, де передбачається перевірка, читають народним контролерам лекції про стан справ планування, звітність в службі.

У ході перевірок виявляються помилки планування, викриваються резерви використання літако-моторного парку. Так, лише неефективне використання маршруту Київ—Полтава за рік призводить до втрати близько 10 млн. пасажиро-кілометрів. Комерційне завантаження літаків на цьому рейсі складає всього 55 процентів. В результаті, на десятки тисяч карбованців не вистачає прибутку. Крім того, під час перевірки безпеки польотів було виявлено порушення в оформленні документів, які могли мати серйозні наслідки, так як при підготовці екіпажів до польоту не завжди заповнюються або зовсім відсутні заявки на політ.

Досвід минулих років показав, що необхідний оперативний контроль за виконанням рішень, які прийнято групою народного контролю. Тому зараз більше уваги приділяється «доведенню» справи до кінця, повному розв'язанню питань, які порушені в перевірках. Так, незважаючи на неодноразові сигнали народних контролерів, довгий час не вирішувалося питання про поліпшення забезпечення молоком тих працівників, які трудяться в шкідливих умовах. Заступник начальника аеропорту Г. П. Шепякін неодноразово ігнорував розпорядження командира об'єднаного авіазагону по результатах перевірок ГНК, хоча заходів треба було вжити терміново. Так, за рік простоювання працівників за молоком втрачено робітничого часу на суму близько 10 тисяч крб. Недоодержано робітниками близько 7 тисяч літрів молока. Ще один приклад. В листопаді 1987 року на засіданні головної ГНК було розглянуто результати перевірки підготовки авіапідприємства до зими. Тов. І. Б. Бондар заявив письмово, що питання про недостатнє опалення добудов великого ангару буде вирішено після виходу котельної на проектну потужність. Однак, зима для робітників акумуляторної, технічної лабораторій, незважаючи на погоду, була суворою. На жаль, клопотання про накладення стягнення на нерадивого працівника не завжди приносять потрібний результат.

Отже, роботу по активізації діяльності народних контролерів, пошуку нових ефективних форм і методів роботи лише розпочато. Будемо її продовжувати.

В. БЕБЕШКО,
голова ГНК Київського об'єднаного авіаційного загону.

ОХОРОНА ПРАВ

Стаття 29 Закону про народний контроль в СРСР передбачає, що протидія народним контролерам у виконанні покладених на них обов'язків, їх переслідування у зв'язку з роботою по здійсненню контролю тягнуть за собою відповідальність винних у цьому осіб.

У залежності від характеру такої протидії або переслідування та інших обставин винні особи можуть бути притягнені до відповідальності комітетами народного контролю. У необхідних випадках групи і пости вправі порушувати питання про притягнення службових осіб, винних у протидії народним контролерам або їх переслідуванні, до відповідальності перед вищестоящими в порядку підлеглості органами, перед партійними, громадськими організаціями.

Переслідування народних контролерів, якщо воно носить злочинний характер, тягне покарання винних у кримінальному порядку. Стосовно цього є спеціальна вказівка пленуму Верховного суду СРСР, в якій говориться: «Переслідування громадян... у зв'язку з діяльністю по здійсненню народного контролю, вчинене службовою особою з використанням свого службового стану шляхом навмисного ущемлення прав і інтересів громадян, які охороняються законом (приниження гідності особи, виключення із списків на одержання житлової площі, позбавлення права користуватися земельною ділянкою і т. д.), що причинило істотну шкоду або викликало тяжкі наслідки, повинні кваліфікуватися, по ст. 170 КК РРФСР і відповідними статтями кримінальних кодексів інших союзних республік». Ця стаття передбачає позбавлення волі на строк до трьох, а при тяжких наслідках — до восьми років.

УДОСКОНАЛЕННЯ СТРУКТУРИ

Група народного контролю науково-дослідного конструкторсько-технологічного інституту міського господарства активно працює по перебудові своєї роботи, удосконаленню структури та активізації діяльності народних дозорців. Очолює цю роботу голова групи народного контролю інституту В. Краснюк.

Починаючи з січня 1988 р. цехові групи ліквідовані, і на їх основі створена єдина група НДКТІ міського господарства, кількістю 27 чоловік. Вона складається з 5 секторів: організаційної роботи і гласності, контролю за виконанням розробок та їх впровадженням, контролю за виробничою та виконавською дисципліною, сектор скарг і пропозицій.

Як правило, перевірки, які проводяться групою, комплексні. Розробляються плани їх проведення, члени комісій одержують інструктаж. Так, під час контролю планів роботи дослідного підприємства одночасно ведеться і контроль лабораторій та відділів в науковому підрозділі інституту. Таким чином виконане замовлення, що поступило від наукового підрозділу, перевіряється на якість виробки у відділі, його строк виконання, використання, а також безпосередня участь відповідального наукового співробітника у його виготовленні на дослідному підприємстві.

Було вивчено громадську думку колективу інституту міського господарства. Вона показала, що скорочення чисельності народних контролерів підвищило персональну відповідальність їх за доручену справу, підняло активність в роботі по попередженню порушень.

Високу дієвість і справжню масовість контролю забезпечує широка гласність виявлених недоліків та заходів, які прийнято по їх усуненню. Заслуховуються винуваті особи, випускаються фотообвинувачення, «блискавки», організований показ слайдфільмів, що висвітлює роботу всіх громадських організацій.

Позитивно також і те, що дозорці мають постійні доручення, звіти про їх роботу систематично заслуховуються на зборах групи, засіданнях бюро. Приємно відзначити також, що в інституті введено систему морально-матеріального заохочення народних контролерів

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ВІДДІЛ КНК ЗАЛІЗНИЧНОГО РАЙОНУ КИЄВА.

НЕДЕШЕВІ ОГІРКИ

У вирішенні Продовольчої програми значну роль відіграють підсобні сільські господарства підприємств міста. У Залізничному районі лише 7 підприємств мають або ведуть роботу по створенню таких господарств. За результатами їх роботи більшість цих господарств — збиткові і фактично не є додатковим джерелом продовольчого забезпечення своїх трудових колективів.

Наприклад, Міністерство цивільної авіації ще у 1987 році запропонувало своєму будівельно-монтажному управлінню № 3 створити підсобне господарство по вирощуванню худоби. Вже наступного року управління закупило десять телят, витративши при цьому 3 тис. 137 крб., з яких 575 крб. пішло на корми і обслуговування худоби. Ні в 1987 р., ні в 1988 р. м'ясо з підсобного господарства в систему громадського харчування авіаторів не потрапило.

Неблагополучне положення склалося і у розвитку підсобного господарства Київського авіапідприємства. Спочатку вони уклали угоду з колгоспом ім. Ілліча с. Дем'янці Переяслів-Хмельницького району про долеву участь у вирощуванні свиней, згодом було укладено нову угоду, але вже про відгодівлю телят. У зв'язку з відсутністю кормів та приміщень для утримування худоби вирощування ні свиней, ні телят не відбувається.

Поруч з цим в аеропорту створено тепличе господарство. При плануванні враховувалося, що найменший показник врожайності огірків становитиме 10 тонн з 1570 м². Фактично ж у у 1987 році з цієї площі було зібрано 1 тонну 695 кг огірків, вартість яких за кілограм склала 13 крб. Таке «подорожчання» овочів викликано використанням тепла котельної сусіднього заводу, що зовсім не передбачалося при складанні кошторису теплиці.

Поки що збільшення виробництва м'яса та інших продуктів харчування в підсобних сільських господарствах підприємств Залізничного району використовується недостатньо. І перш за все із-за економічних прорахунків при організації господарств. Ряд підприємств, що мають реальні можливості для організації господарств або долевої участі в них, зовсім не приділяють уваги цьому питанню. Це — трест їдалень, ресторан «Експрес», Київський електроремонтний завод, Київське виробниче трикотажне об'єднання ім. Рози Люксембург та ін.

І. МАШКОВ,
позаштатний завідуючий сектором районного КНК,

О. АБУШИК,
голова групи народного контролю госпрозрахункового підприємства вагонів-ресторанів.

ТУР КАРИКАТУР

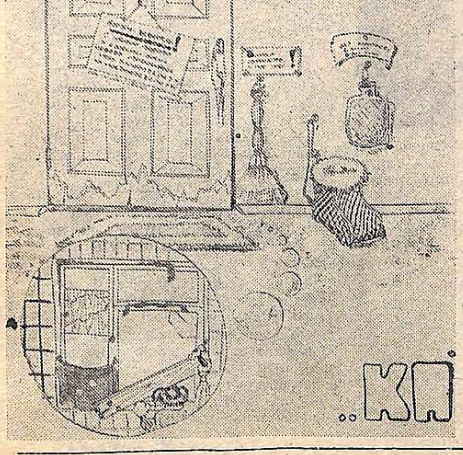

У Комітеті народного контролю Залізничного району розпочався огляд засобів гласності. Представляємо роботи групи народного контролю проектно-дослідного інституту «Гипроверфь».

Ось такі поради художники дають для тих, хто мерзне взимку.

Ви бачите, як художники зобразили нераціональне використання прибутку: зайвими міжміськими телефонними розмовами було «з'їдено» 6282 крб. за рік.

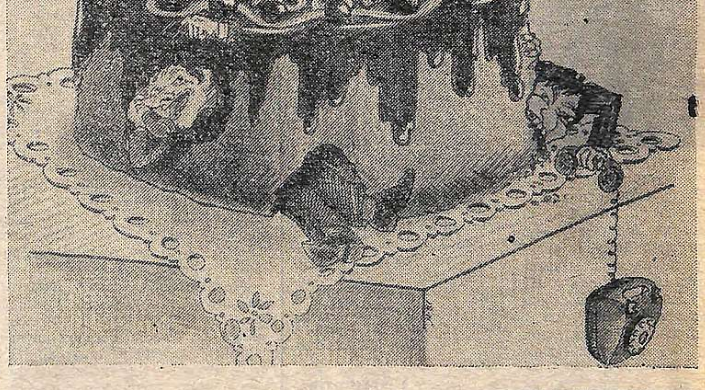

Редактор О. ПРИМАК.

«За строительные кадры», орган парткома, ректората, профкома, комитета комсомола Киевского ордена Трудового Красного Знамени инженерно-строительного института
Издается на украинском языке раз в неделю. Печать высокая. Объем и полоса формата 0,5 печатного листа. Комната 346. Тел. 272-95-35.
Тираж 1000 экз. Киевская городская типография № 2. Зам. 1231.